

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.42. Persecutio necdum cessat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Tunc vero S. Stephanus nummum, quem in hunc finem attulerat, & sinu proferens dixit ad Imperatorem: *Domine! cujus est Imago hæc & Superscriptio?* Eo autem mirante & respondente: *Cujus tandem alterius, nisi Imperatorum?* (erat nempe imago ipsius Constantini & Leonis filii ejus) & rursus S. Stephanus: *quid vero si eam contumeliose in terram projecero, & pedibus protrivero, an idcirco pœnas aliquas luam? Quidni autem, dixerunt ii, qui adstabant, cum imaginem & nomen Imperatorum semper invictorum proculcares?* Hic Vir Sanctus ab imo pectore gemitum emittens, *quas tandem pœnas eum subiturum putatis, qui Jesu Christi & Matris ejus Nomen in suis Imaginibus proculcavit? an non igni æterno tradendus est?* Vix hæc dixerat, cum nummum projectum calcavit. Cum autem ii, qui astabant, ferarum ritu accurrissent, ut Sanctum Virum præcipientem in mare dejicerent, prohibuit Imperator, sed collo vinculis adstricto, & manibus a tergo revinctis, ad publicum Prætorii carcerem amandavit, ut videlicet ob protritam Imperatoris Imaginem pœnas a lege constitutas subire cogeretur.

§. XLII.

Persecutio necdum cessat.

Præterea Imperator multos etiam principes

Hist. Eccles. Tom. X.

X

cipes

Sæcul. VIII.

A. C. 764.

p. 495.

Sæcul. VIII. cipes, & milites accusatos, quod Imagi-
 A. C. 766. nes adorarent, diversis pœnis affecti.

Theoph. n. Jusjurandum ab omnibus sub Imperio suo
 25. p. 367. degentibus exegit, ne quisquam adora-
 368. ret imagines, atque Constantinum Pa-
 triarcham compulit, ut super Ambonem
 ascenderet, & veram Crucem manu con-
 tingens eodem juramento se obstringe-
 ret; quo facto, mensæ Regiæ assedit ho-
 ribus coronatus, indulgens, ut Citharce-
 di admitterentur, & carnibus vescens,
 contempta, quam amplexus fuerat, pro-
 fessione Monastica.

Vigesima prima vero Augusti, Indi-
 ctione quarta anno 766. Imperator, ut
 vestem Monasticam dehonestaret, Mo-
 nachos, quotquot capi subito potuerunt,
 adegit in Hippodromo ambulare, singu-
 los faminam manu ducentes, conspuente
 eos populo & omnis generis contumeliis
 afficiente. Vigesima quinta ejusdem
 mensis modo erubescendo in Hippodro-
 mo circumduci jussit Duces nobilissimos
 novemdecim, accusatos, quod contra
 eum conjurassent, re ipsa vero, quod in-
 videret viris, quos ob speciem honestam
 & robur omnes collaudabant. Non
 nullos ob amorem Religionis, & quod
 ad S. Stephanum ingressi Viri Sancti in
 patiendo fortitudinem laudibus profe-
 querentur interfecit, quos inter viri octo
 memoria digni sunt, videlicet, Constan-
 tinus

tinus Patricius & olim Logotheta Dromi, ^{Sæcul. VIII.}
 seu equis cursoriis Præfectus, & frater ^{A. C. 766.}
 ejus Strategius Patricius & Excubitorum ^{vid. Cang.}
 Domesticus, id est, Dux Prætorianorum.
 Antiochus, etiam aliquando Logotheta
 Dromi, & Siciliae Prætor. David Spatha-
 rius, id est, Scutarius, & Comes obsequii
 (hoc nomine quædam cohortes diceban-
 tur) Theophylactus Protaspatharius, Scu-
 tarii Præfectus & Thraciæ Prætor. Chri-
 stophorus Spatharius, Constantinus Pro-
 tostrator, seu primus Imperatoris Armi-
 ger, Bardanis Patricii filius. Theophy-
 lactus Candidatus seu Corporis Custos.
 Hos cum in Hippodromo palam traduci,
 a populo conspui & irrideri jussisset,
 duos deinde fratres Constantinum &
 Strategium capitis animadversione pu-
 nivit; ceteros vero erutis oculis in exi-
 lium misit, quos singulis annis centum
 plagis vapulare jubebat.

Tandem etiam in Constantinum Pa-
 triarcham tempestas desæviit. Nam die
 trigesima supradicti mensis Augusti anno
 766. quosdam Clericos Laicosque antea
 ipsius Patriarchæ amicos instruxit, ut
 dicerent: *audivimus Patriarcham adver-*
sus Imperatorem loquentem. Cumque
 ipse inficiaretur, Actores supra veram
 Crucem jurarunt. Constantinus illico
 misit, qui rebus in Domo Patriarchali
 sigillum apponerent, & Patriarcham pri-
 mum

Sæcul. VIII. mum in Hieriam, & postmodum in Prin-
A. C. 766. cipem Insulam relegavit. Elapso deinde
 trium mensium & dimidii intervallo,
Theoph. an nempe decima sexta Nov. ejusdem anni
 26. p. 370. 766. Indictione quinta, Nicetam Evnu-
 chum, e Sclavis ortum ordinari jussit.

Interim Catholicos, Episcopos, Mona-
 chos, Laicos Magistratus & homines pri-
 vatos persequi non cessans Constantinus,
 ubique & voce, & datis litteris preces
 ad S. Virginem vel Sanctos dirigi veta-
 bat. Reliquias, quarum apud omnes
 maxima erat veneratio, refodi, & con-
 sumi jubebat. Impios vocabat, qui eas
 honorarent, comminatus, se earum Cul-
 tores privatione Bonorum, exilio, tor-
 mentis, morte extirpaturum. Ipso man-
 dante Lipsanum S. Euphemix, quod erat
 Calcedone, in mare unacum loculo pro-
 jectum est, quod ferre non posset, oleum
 pretiosum præsentem toto populo inde
 manare. Sed hæ Reliquiæ non sine
 prodigio conservatæ, & in Insula *Lemnos*
 iterum inventæ. Interim Imperator il-
 lam Ecclesiam convertit in armamenta-
 rium, in quo artifices tela fabricabant,
 & ubi prius fuerat Sacrarii locus, alvum
 purgabant.

§. XLIII.

Concilium Gentiliacense.

In Occidente Legati Constantini Impe-
 ratoris